

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVSMINISTEREN

04. januar 2021

Besvarelse af spørgsmål 186 alm. del stillet af udvalget den 7. december 2020.

ERHVERVSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 6/12-20 fra Livingstone Safari v/Steen Mejlgaard om begrænsninger for rejsebranchen i lyset af Covid-19, jf. ERU alm. del – bilag 118?

Tlf. 33 92 33 50

Fax 33 12 37 78

CVR-nr. 10 09 24 85

EAN nr. 5798000026001

em@em.dk

www.em.dk

Svar:

Steen Mejlgaard har den 6. december 2020 henvendt sig til mig og til Erhvervsudvalget med en række spørgsmål vedr. begrænsninger for rejsebranchen i lyset af COVID-19.

Steen Mejlgaard anfører bl.a., at der har været flere konkurser, som har efterladt en stor regning til de tilbageværende medlemmer af Rejsegarantifonden. Steen Mejlgaard anfører endvidere, at han tidligere har gjort gældende, at hjælpepakker i form af lån til branchen ikke skulle være solidariske, hvilket blev afvist med, at der ikke kunne lovgives med tilbagevirkende kraft.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at regeringen med bred politisk opbakning har lavet et setup, der netop skal afhjælpe, at de øvrige rejseudbydere skal dække udgifter i tilfælde af konkurser. Der er således afsat en tabsramme på 300 mio. kr., som dækker de individuelle træk på garantien i de tilfælde, hvor rejseudbyderen går konkurs.

Derudover er der ydet et tilskud på 125 mio. kr. til fondskassen for pakerejser og sammensatte rejsearrangementer, der går til delvis dækning af de forventede merudgifter, som rejseudbyderne ellers kollektivt ville blive pålagt som følge af konkurser inden for branchen.

Endelig er der ydet et tilskud på 600 mio. kr. til lån optaget i periode 1 (26. januar til 13. april 2020), med henblik på at begrænse den kollektive hæftelse i samme periode. Der er ikke tale om lovgivning med tilbagevirkende kraft, idet der er tale om et tilskud til dækning af træk på statsgarantien i periode 1.

For det første spørges der til branchens muligheder for at overleve.

Vi har fra start måtte være ærlige og sige, at ikke alle virksomheder ville klare skærene. Jeg mener dog, at der med de mange hjælpepakker, løn-kompensationsordningen og garantiordningerne er kastet et bredt sikkerhedsnet under dansk erhvervsliv – også rejsebranchen. Jeg har derfor tiltro til, at branchen kommer igennem denne kritiske periode.

For det *andet* spørges der til, hvordan det kan sikres, at vaccination mod COVID-19 får den rette betydning for fornyet aktivitet i rejsebranchen.

Forhåbentlig vil vaccinerne betyde, at vi hurtigst muligt igen kan bevæge os mere frit rundt i samfundet og også på tværs af landegrænser, fx for at tage på ferie. Jeg har indhentet bidrag fra Udenrigsministeriet ift. spørgsmålet, som oplyser følgende:

"Der peges på behovet for at tilpasse den nuværende model for rejsevejledninger i en fremtidig situation, hvor danske borgere bliver COVID-19 immune gennem vaccination. Det vil være selvsagt nærliggende at se på mulighederne herfor, fx i form af et COVID-19-vaccinepas.

Et aktuelt instrument for at muliggøre rejseaktivitet er COVID-19-testpasset, der som bekendt er et dokument, som rejsende fra Danmark kan medbringe som dokumentation for en negativ COVID-19-test i lande, der kræver fremvisning af en negativ test ved indrejse. På nuværende tidspunkt er det ikke alle lande, som anerkender det danske COVID-19-pas og der arbejdes på at udbrede anerkendelsen heraf.

En forudsætning for, at en vaccine vil kunne bidrage til fornyet aktivitet i rejsebranchen er, at rejsende vil kunne dokumentere, at de er blevet vaccineret. Derfor arbejder Sundheds- og Ældreministeriet på i første omgang at få etableret et COVID-19 vaccinepas tilsvarende det eksisterende COVID-19 testpas. Når der er indhøstet flere erfaringer med udbredelse af en vaccine i Danmark og andre lande, kan tages der stilling til, om der er behov for andre løsninger."

For det *tredje* spørges der til, hvilke konkrete initiativer, der skal tages over for Rejsegarantifonden, som ikke har været vågen nok over for nogle selskaber.

Jeg vil i den forbindelse henvise til den politiske aftale af 22. juni 2020, hvor aftalepartierne er enige om, at der bør ses på, om der efter corona-krisen bør stilles højere egenkapitalkrav eller garantikrav til især de virksomheder, som vil kunne påføre fonden de største tab.

Rejsegarantifonden kræver i deres almindelige tilsyn en garantistillelse fra rejseudbyderne. Garantien skal være med til at afdække fondens tab i konkurssituationer. Et af selskaberne havde stillet en garanti over for fon-

den på 30 mio. kr. Fonden havde krævet en forhøjet garanti, men selskabet havde ikke efterkommet fondens krav.

Rejsegarantifonden oplyser, at dens bestyrelse vil igangsætte en ekstern juridisk undersøgelse af konkursforløbet med henblik på en juridisk vurdering af baggrunden for en konkurs af denne størrelse, hvor fonden lider et stort tab.

For det *fjerde* spørges der til, om der skal tages initiativer til, at lønkompressionsordningen bliver genetableret for rejsebranchen til også at gælde efter 29. august 2020.

Regeringen og arbejdsmarkedsparter har den 10. december 2020 aftalt en genindførelse af den generelle lønkompressionsordningen fra foråret til hele landet. Det vil hjælpe de virksomheder, som står overfor at afskedige mere end 30 pct. af deres medarbejdere eller mere end 50 ansatte.

Aftalen baserer sig på de samme forudsætninger, som den tidligere generelle lønkompressionsordning, som fungerede fra den 9. marts til den 29. august 2020. Det er med aftalen muligt for virksomheder, at søge lønkomensation for det enkelte arbejdssted eller for hele virksomheden. Dog er det stadig gældende, at medarbejdere, som modtager lønkomensation, ikke må arbejde under hjemsendelsen.

For det *femte* spørges der til, om der tages initiativer til at forlænge ordningen for faste omkostninger til efter den 31. januar 2021 og indtil rejsevejledninger giver mulighed for fuld aktivitet.

Den stigende COVID-19 smitte i det danske samfund har på sundhedsmyndighedernes opfordring betydet flere restriktioner i vores samfund. Når restriktionerne skærpes, er vi også opmærksomme på, at hjælpen skal følge med, hvorfor regeringen og et bredt flertal af Folketingets partier den 27. oktober 2020 indgik aftale om *Udvidelse af hjælpepakker*. Med denne aftale forlænges og udvides mange af de eksisterende hjælpepakker, herunder blandt andet faste omkostninger til virksomheder, som er særligt hårdt ramt af COVID-19-relaterede restriktioner.

Med den aftale om *Genåbning af generelle kompensationsordninger* af 10. december 2020 genåbnes de generelle kompensationsordninger for hele landet, herunder blandt andet kompensationsordningen for faste omkostninger. Tvangslukkede virksomheder, store som små, kan desuden få 100 pct. dækning for faste omkostninger, såfremt de ingen omsætning har i kompensationsperioden.

Med den seneste aftale om *Tillæg til aftale om genåbning af generelle kompensationsordninger* af 16. december 2020 forbedres, forlænges og

forenkles kompensationsordningerne. Det betyder, at de målrettede kompensationsordninger, herunder blandt andet den målrettede kompensationsordning for faste omkostninger, bliver forlænget fra den 1. februar 2021 til og med den 28. februar 2021. Såfremt de skærpede restriktioner forlænges efter den 3. januar 2021, vil de generelle kompensationsordninger blive forlænget.

Det er regeringens holdning, at hjælpen skal følge med restriktionerne, også når det gælder rejsevejledningerne. Jeg vil gerne understrege, at regeringen, aftalepartierne og arbejdsmarkedets parter nøje følger udviklingen i COVID-19 og for erhvervslivet. Vi er alle enige om fortsat at se på, om kompensationsordningerne virker efter hensigten.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup